

РЕШЕНИЕ

№ 6330

гр. София, 03.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8206** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, във връзка с чл. 229 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], чрез управителя М. И., срещу мълчалив отказ на директора на ТД на НАП С.. По делото обаче е представено Решение № ПИ-245 / 10. 08. 2021 г. на директора на ТД на НАП С. (постановено в законоустановения срок), с което е оставена без уважение жалбата срещу действията на публичен изпълнител при дирекцията, обективирани в Отказ изх. № 53-00-166241 от 12. 07. 2021 г. по искане за разрешение за неотложни плащания.

В жалбата се излагат съображения, че отказа е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон, тъй като се затруднявало дейността на дружеството. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което отказа, бъде отменен.

Ответникът- директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 22220420000617-020-001 / 13. 03. 2020 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма].

С Постановление изх. № С200022-023-0000914 от 16. 03. 2020 г., публичния изпълнител при ТД на НАП С., е наложил обезпечителни мерки чрез запор върху налични и постъпващи суми в размер на 85 999,87 лв. по банкови сметки в търговски банки, както и на вложени вещи в трезори, включително съдържание на касетите и суми предоставени на доверително управление, тъй като е приел че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения в големи размери.

С искане за разрешение за неотложно плащане вх. № 53-00-1662 / 06. 07. 2021 г. [фирма], е поискало да бъде издадено разрешение за неотложни плащания, по дължими от дружеството публични задължения, предствалващи корпоративен данък, други данъци и лихви върху тях.

С отказ № 53-00-1662# 1 / 12. 07. 2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., е отказано издаването на разрешение за неотложно плащане. Съобщението е връчено на 27. 07. 2021 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-00-1662# 2 / 29. 07. 2021 г., е оспорен горепосочения отказ пред директора на ТД на НАП С., който Решение № ПИ-245 / 10. 08. 2021 г. е оставил без уважение жалбата срещу действията на публичен изпълнител при дирекцията, обективирани в Отказ изх. № 53-00-166241 от 12. 07. 2021 г. по искане за разрешение за неотложни плащания. Това решение е връчено на 13. 08. 2021 г., като на 12. 08. 2021 г. от страна на дружеството е подадена жалба срещу мълчаливото потвърждаване на отказа, но доколкото безспорно е налице произнасяне от страна на решаващия орган в законоустановения срок, безспорно предмет на оспорване е Решение № ПИ-245 / 10. 08. 2021 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу действията на публичен изпълнител при дирекцията, обективирани в Отказ изх. № 53-00-166241 от 12. 07. 2021 г. по искане за разрешение за неотложни плащания.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

При издаването на оспорения отказ е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 229, ал. 3, т. 3 от ДОПК, разрешението по ал. 1 (за неотложно плащане) се дава, при условие че: сумите са за публични вземания.

Видно от подаденото искане, в конкретния случай дружеството жалбоподател е посочил, че желае да погаси задълженията са за дължим корпоративен данък в размер на 10 652,56 лв. и лихва 10 лв., както и по декларация обр. 6 дължим данък в размер на 450,37 лв. и лихва в размер на 60 лв.

Съдът намира, че са изпълнени предпоставките на закона, като искането на дружеството е именно за погасяване на публичните му задължения, за неизпълнението на които в срок се начислява лихва за забава.

В случая не биха били нарушени интересите на фиска, с даване на разрешение за неотложно плащане, което да се извърши от заповираните сметки на дружеството с наложеното обезпечение, тъй като плащането ще отиде отново за погасяване на публични задължения.

Съгласно чл. 229, ал. 4 от ДОПК, когато органът по ал. 1 даде разрешение, той посочва в него плащането, за което то се отнася, и срока, в който може да се извърши. На основание чл. 229, ал. 5 от ДОПК, банката е длъжна да извърши плащането

съобразно условията на разрешението и носи солидарна отговорност с длъжника за сумата, несъответстваща на разрешението. Отговорността се реализира по реда на чл. 211, ал. 3.

Видно е, че в закона е предвиден механизъм, който да гарантира, че разрешеното плащане ще отиде именно за погасяване на посочените задължения, поради което няма пречка такава да се даде, за погасяване на публични задължения на дружеството, върху които се трупат лихви за забава, не по вина на това дружество.

В същото време са абсолютно несъстоятелни (да не кажем противоположни и подтикващи към заобикаляне на закона) доводите изложени в оспореното решение, че по данни от счетоводни сметки на дружеството, същото има налични в каса суми, с които да погаси тези задължения. Доколкото същите са над 10 000 лева и предвид забраната в чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за ограничаване плащанията в брой, административния орган сочи, че това можело да се извърши на два пъти, но това отново е в нарушение на закона, предвид нормата на чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗОПБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е незаконосъобразен поради което същия следва да бъде отменен.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноси, като такива са претендирани само в размер на внесената държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Е.” Е., [населено място], Решение № ПИ-245 / 10. 08. 2021 г. на директора на ТД на НАП С., както и потвърдения с него Отказ изх. № 53-00-166241 от 12. 07. 2021 г. по искане за разрешение за неотложни плащания.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. – [населено място], [улица], да заплати на Е.” Е., [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноси в размер на 50 (петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: